

LR: dom 2002-08-29, mål nr 9073-02

D 11/02

Revisorsnämnden (RN) har mottagit en anmälan från Patent- och registreringsverket (PRV) avseende godkände revisorn A-son.

Av anmälan framgår i huvudsak följande. A-son är vald revisor i ett aktiebolag som tillämpar kalenderåret som räkenskapsår och därmed är skyldigt att sända in årsredovisning och revisionsberättelse till PRV senast under juli månad året efter räkenskapsåret. Beträffande räkenskapsåret 1999 anmälde bolaget den 27 juli 2000 till PRV att beslut fattats om fortsatt bolagsstämma, innebärande att tiden för ingivande av nämnda handlingar skulle förlängas. Samtidigt åberopade bolaget ett av A-son utfärdat revisorsintyg, daterat den 25 juli 2000, vari denne intygar att revisionsberättelse avgivits för räkenskapsåret 1999. Senare har emellertid bolagets företrädare, i ett annat sammanhang, uppgett för PRV att årsredovisningen avseende räkenskapsåret 1999 ännu inte upprättats. När PRV daterade sin anmälan till RN, den 6 februari 2001, hade årsredovisning och revisionsberättelse avseende nämnda räkenskapsår fortfarande inte inkommit. Mot bakgrund av dessa omständigheter har PRV ifrågasatt riktigheten av det av A-son avgivna intyget.

A-son har i yttrande till RN anfört bland annat följande. Aktiebolagets verksamhet hade inte genererat några intäkter under räkenskapsåret 1999 varför han antog att en årsredovisning enkelt skulle kunna upprättas. Mot denna bakgrund ville han "hjälpa bolaget att slippa förseningsavgift". Någon årsredovisning kom emellertid inte att upprättas. A-son medger att han har handlat oförsiktigt genom att utfärda det aktuella revisorsintyget.

RN gör följande bedömning.

Revisorslagen (2001:883) trädde i kraft den 1 januari 2002, då lagen (1995:528) om revisorer upphörde att gälla. Enligt punkt 3 i övergångsbestämmelserna till den nya lagen skall en fråga om discipliningripande mot en revisor på grund av en åtgärd eller underlåtenhet före lagens ikraftträdande prövas enligt äldre bestämmelser, om inte en prövning enligt de nya bestämmelserna är förmånligare för revisorn. Med stöd härav tillämpar RN i förevarande fall 1995 års lag.

Bestämmelser rörande aktiebolags skyldighet att avge och offentliggöra årsredovisning och revisionsberättelse återfinns såväl i aktiebolagslagen (1975:1385, ABL) som i årsredovisningslagen (1995:1554, ÅRL). Enligt 8 kap. 3 § ÅRL skall årsredovisningen och revisionsberättelsen offentliggöras genom att bestyrkta kopior därav inges till PRV inom en månad efter det att bolagsstämman fastställde balansräkningen och resultaträkningen. För det fall dessa handlingar inte inkommit till PRV inom sju månader från räkenskapsårets utgång skall bolaget i enlighet med 8 kap. 5 och 6 §§ ÅRL betala en förseningsavgift till staten. Om bolaget inom denna tid har kommit in med en anmälan enligt 9 kap. 9 § tredje stycket ABL om att fortsatt bolagsstämma skall hållas och därvid bland annat ingett en skriftlig försäkran från bolagets revisor om att revisionsberättelse avgivits, skall dock bolaget betala förseningsavgift först om handlingarna inte har kommit in inom nio månader från räkenskapsårets utgång. Förseningsavgiften uppgår till 5 000 kr för privata aktiebolag.

Om en revisor uppsåtligen gör orätt i sin verksamhet skall, enligt 22 § första stycket lagen (1995:528) om revisorer, godkännandet eller auktorisationen upphävas. Om det föreligger förmildrande omständigheter får i stället varning meddelas.¹ För intyg som upprättas av en godkänd eller auktoriserad revisor gäller, att den som tar del av intyget måste kunna förlita sig på att uppgifterna däri har lämnats först efter en självständig granskning och erforderliga kontrollåtgärder. Vidare framstår det som en självklarhet att revisorers intyg inte får innehålla avsiktligt oriktiga uppgifter. I förevarande fall har A-son medvetet givit det aktuella intyget ett felaktigt innehåll. Han har därmed uppsåtligen gjort orätt i sin verksamhet. Härvid kan det förhållandet att den aktuella förseningsavgiften uppgått till ett begränsat belopp inte anses som en förmildrande omständighet. Inte heller i övrigt har några förmildrande omständigheter framkommit. A-sons godkännande skall således upphävas.

RN noterar att A-son tidigare meddelats varning för att han utfärdat ett s.k. apportintyg utan att dessförinnan ha bildat sig en välgrundad uppfattning om egendomens värde (RN:s beslut den 21 november 1996, dnr 83-95).

Med stöd av 22 § första stycket lagen (1995:528) om revisorer upphäver RN A-sons godkännande som revisor. Med stöd av 25 § första stycket samma lag förordnar RN att beslutet skall gälla omedelbart.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Arne Baekkevold, Eva Ekström, Klas-Erik Hjorth, Jan-Erik Moreau, Kerstin Nyquist, Lars Wenne och Gunnar Widhagen. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell, chefsjuristen Per Eskilsson samt avdelningsdirektören Niklas Valentin, föredragande.

¹ Motsvarande bestämmelse återfinns numera i 32 § första stycket revisorslagen (2001:883).